

FITXA DE SEGUIMENT DE LA LECTURA

1.1.Autor:

–Joanot Martorell

1.2.Traductor/a:

–Francesc Marchirant

1.3.Autor/a de les il·lustracions:

–M. Boix

1.4.Títol de l'obra:

–Tirant lo Blanc

1.5.Editorial i col·lecció:

–Editorial Bromera Col·lecció: Els nostres autors

1.6.Lloc i data de publicació:

–Alzira,1994

1.7.Nombre de pàgines:

–187

2.FITXA LITERÀRIA

2.1CONTINGUT

2.1.1 Resum breu de l'argument de l'obra

–Aquest llibre tracta de les aventures d'un cavaller nomenat Tirant lo Blanc. És un clar personatge del'edat Mitjana que es atropella per milers d'aventures guerreres i amoroses (com quasi tots els cavallers de esa època) i que naturalment és victoriós de totes elles.

2.1.2 Tema principal de l'obra

–Jo penso que té tres temes els quals són:

- L'amor.
- El heroisme.
- Religios.
-

2.1.3 Coordenades espacials i temporals de l'obra.

–L'obra transcorreix entre els segles XIV–XV en Sicília i Grècia

2.2 ESTUDÍ DELS PERSONATGES

2.2.1 Descripció física i psicològica, i evolució personal dels principals personatges.

–TIRANT LO BLANC: Era un cavaller valentíssim en les armes, liberal, animós, savi, i destre en totes les coses.

–CARMESINA: Era una dama molt bella, amb una cara angèlica. Tenia el cabell que resplandia com si fossin madeixes d'or; les celles que semblaven fetes amb pinzell; els seus ulls que rellueïen com pedres precioses, i el seu nas prim i afilat, ni massa gran ni massa petit, d'extrema blancor de lliris i roses mesclades; llavis vermells com el coral, dents molt blanques, menudes i espesses, que semblaven de cristall; per les seves mans d'extrema blancor; pels dits llargs i prims, i les ungles acanionades i encarnades.

EMPERADOR: el seu comportament no canvia durant tota l'història. Té mentalitat de noble i pensa que tot es pot aconseguir amb diners. És l'Emperador de l'imperi Grec i s'anomena Federic.

EMPERATRIU: no apareix molt durant l'obra, es pot dir que és complexa ja que està enamorada de dues persones a la vegada. És l'herva de la seva filla Carmesina.

ESTEFANIA: És un personatge redò perquè sofreix molts canvis durant l'història. Té molts canvis de d'humor. Sap el que vol i no s'ho pensa dues vegades, és molt llesta i és una cirada.

DIAFEBUS: s'enamora de Estefania. Té esperit de lluitador, li agrada anar al seu aire. Passa a ser Gran Conestable i Duc

VIUDA REPODA: al principi es porta molt bé amb tot el món però després vol fer-li la vida impossible a Tirant, per a que s'enamori d'ella. És una falsa

PLAERDEMAVIDA: una bona persona i disposada sempre a ajudar.

2.3 PUNT DE VISTA DE LA NARRACIÓ

2.3.1 Narrador omniscient (el narrador es troba fora de l'acció i ho sap tot) o testimonial (presència el que passa i pot ser un personatge)

–El narrador és omniscient, escrit en tercera persona del singular. On Joanot Martorell reflexa clarament la vida i els costums de la noblesa valenciana del segle XV.

2.4 ANÀLISIS DE LA FORMA

2.4.1 Busca i transcriu alguns exemples de l'utilització dels nivells de llenguatge. Justificació de l'ús del registre culte i del registre col·loquial (quan, quins, l'utilitzen).

–El tipus de llenguatge que s'utilitza depèn de la classe social on es desenvolupa el personatge, com per exemple Carmesina utilitza l'ús col·loquial mentre que Tirant utilitza a vegades l'ús culte.

Exemples:

3. FITXA INTERPRETATIVA

3.1 Analitza el tipus de cavaller que representa Tirant (ideals, ocupacions, relació amb la dama...)

Tots els seus fets són propis del comportament humà i dins dels seus límits possibles.

Tirant és un cavaller notable i un bon militar, que venç sempre, i amb uns avantpassats il·lustres en el món de la cavalleria. Tirant conserva, el seu caràcter de cavaller virtuós, valent i admirable, però viu en un món ben reial i actúa sempre dins del marc del que és possible.

3.2 El realisme és un factor nou, respèctela món medieval, i és característic de l'obra.

–La novel·la és realista i té una gran versemblança, la qual la fa original. El protagonista té trets que li atribueixen una innegable dimensió humana; té defectes, desitjos, i moltes més característiques humanes. Al principi de la novel·la Tirant és un cavaller exemplar i progressivament va sent un exemple didèctic de la complexa realitat de l'home i del món.

La novel·la està escrita amb un gran realisme i versemblança, com si fos una bibliografia de veritat.

3.3. Dos elements integrants també de l'obra són l'humorisme i l'erotisme. Comenta on i com es presenten.

–Són dos elements sense els quals el Tirant no seria el que és. Es converteixen en un tret essencial. I la seva presència és cabdal perquè la lectura sigui atractiva i divertida. .

L'humorisme sovint s'empelta de sensualitat en les escènes amoroses. Aquesta sensualitat, sempre divertida i sempre atrevida, abraça una gamma de situacions tant variades com la delicadesa, la subtilitat cortesana, el ridícul, la picardia, l'erotisme i l'astúcia.

3.4 Fes una crítica personal del relat

–El llibre del Tirant lo Blanc, escrit per Joanot Martorell és bastant amè si es té en compte que està dividit en molts capítols de poc contingut, que cadascun conta poc a poc i detalladament el que va passant al voltant de la història.

És bastant interessant.

El llibre és bastant creïble, ja que Tirant no es posa com el típic heroi de conte, sinó com un guerrer ideal humà que lluita i es fa mal bé com qualsevol altre humà.

El nivell de llenguatge, al principi hem pareixia una mica difícil, però, poc a poc, mentre anava llegint vaig anar entenent-lo.